

Книга Даниїла — номер двадцять чотири

Німрод, Навуходоносор і Валтасар

Jeff Pippenger

2023-12-19

Книги Даниїла й Одкровення — це одна й та сама книга, так само безсумнівно, як і Старий Завіт і Новий Завіт — одна й та сама книга. Незадовго до закриття часу благодаті Одкровення Ісуса Христа буде розпечатане.

І сказав мені: Не запечатуї слів пророцтва цієї книги, бо час близький. Хто чинить неправду, нехай і далі чинить неправду; і хто нечистий, нехай і далі оскверняється; і хто праведний, нехай і далі чинить правду; і хто святий, нехай і далі буде святим. І ось, я скоро прийду; і нагорода моя зі мною, щоб віддати кожному згідно з його ділами. Я Альфа й Омега, початок і кінець, перший і останній. Об'явлення 22:10-13.

Біблійне «правило першої згадки», що включає істину про те, що кінець чогось ілюструється його початком, підкреслює значущість перших трьох розділів книги Даниїла, адже вони становлять першу згадану в книзі істину — у книзі, тобто в книгах Даниїла та Об'явлення. Ісус є Альфа й Омега, тож початок книги — тобто книг Даниїла та Об'явлення — має представляти істину, яка відкривається наприкінці. На одному рівні тоді істина, яка відкривається, — це вічне Євангеліє ангелів із чотирнадцятого розділу Об'явлення.

Одкровення Ісуса Христа, яке представлено у першому вірші першого розділу книги Одкровення, є посланням, яке має бути передане церквам, коли «час близький», і час, який «близький» у першому розділі Одкровення, має бути тим самим часом, який «близький» безпосередньо перед закінченням випробувального часу у двадцять другого розділі Одкровення.

Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб показати Своїм рабам те, що має незабаром статися; і, пославши Свого ангела, Він сповістив це Своєму рабові Іванові, який засвідчив Слово Боже і свідчення Ісуса Христа, і все, що він бачив. Блаженний, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва та зберігають написане в ньому, бо час близький. Об'явлення 1:1–3.

Звістка, що є кінцевою звісткою, яка розкривається безпосередньо перед закриттям часу випробування, коли "час близький", є звісткою про пізній дощ другого ангела та Опівнічного крику. Це істина, пов'язана з "прихованою історією" Семи Громів. Це одкровення про "восьмого, що є з семи", а золота нитка, що зіткає всі ці дорогоцінні одкровення в прекрасну одягу Христової праведності, — це "дорогоцінні" "сім разів" із двадцять шостого розділу Левита. Перший розділ книги Даниїла, а також розділи з першого по третій, це та звістка. "Таємниця" другого розділу також є тією звісткою.

Перший розділ книги Даниїла представляє вістку першого ангела, і так само, як усі пророчі віхи всіх трьох ангельських вісток представлені у вістці першого ангела чотирнадцятого

розділу Об'явлення; усі пророчі віхи всіх трьох вісток представлені в першому розділі книги Даниїла. Ці елементи становлять трьохетапний процес випробування, який у першому розділі Даниїла представлений як дієтичне випробування, за яким іде візуальне випробування, що веде до лакмусового тесту. Перший розділ, якщо розглядати його у зв'язку з другим і третім розділами, представляє дієтичне випробування, другий — візуальне випробування, а третій — лакмусовий тест. Три ангельські вістки чотирнадцятого розділу Об'явлення та перший–третій розділи книги Даниїла дають чотири свідчення про трьохетапний процес випробування.

Четвертий і п'ятий розділи книги Даниїла представляють собою дуже глибоку лінію пророчої історії. Лінія, утворена цими двома розділами, включає щонайменше шість окремих пророчих ліній. Одна з тих пророчих ліній починається у 723 році до н. е. і триває аж до недільного закону. Інша з шести ліній представляє історію від 1798 року до недільного закону, і в цій лінії одночасно представлені три лінії пророцтва: лінія звіра із землі (Сполучені Штати), далі лінія протестантського рога, а також лінія республіканського рога. Разом вони встановлюють п'яту лінію на початку пророчої лінії Сполучених Штатів. Ця лінія позначає розпечатання сьомого, восьмого і дев'ятого розділів книги Даниїла у 1798 році. Наприкінці пророчої лінії Сполучених Штатів постає шоста лінія, яка позначає розпечатання десятого, одинадцятого і дванадцятого розділів у 1989 році.

Початок пророчої лінії звіра землі, як це представлено у четвертому розділі книги Даниїла, позначений символом «сім часів», і кінець пророчої лінії звіра землі також позначений символом «сім часів». Початок і кінець періоду історії, який представлений розкриттям сьомого, восьмого й дев'ятого розділів, також позначені символом «сім часів». Початок і кінець періоду історії, який представлений розкриттям десятого, одинадцятого та дванадцятого розділів книги Даниїла, також позначені символом «сім часів».

Кінець періоду історії, що розпочався, коли розділи сьомий, восьмий і дев'ятий книги Даниїла були розпечатані в «час кінця» у 1798 році, припав на 1863 рік. Початок періоду історії, що розпочався, коли розділи десятий, одинадцятий і дванадцятий книги Даниїла були розпечатані в «час кінця», припав на 1989 рік. Від 1863 до 1989 року — сто двадцять шість років. Сто двадцять шість років — це одна десята, або десятина, від тисячі двохсот шістдесяти років. Отже, число сто двадцять шість є символом тисячі двохсот шістдесяти років, які представляють «пустелю», що, своєю чергою, є символом двох тисяч п'ятисот двадцяти років «семи часів».

Ця реальність свідчить про те, що в історії земного звіра рух першого ангела на початку, а потім рух третього ангела наприкінці, обидва на своїх початках і завершеннях позначені "сімома разами". І проміжок часу між цими двома рухами, який пов'яже їх між собою, також представлений "сімома разами".

Без застосування біблійної методології «рядок до рядка» неможливо побачити й зрозуміти таке одкровення, адже без цієї методології запечатану книгу можна було б дати тому, хто освічений у галузі богослов'я, і попросити його пояснити, що означає та запечатана книга.

Гордість власної думки спонукала б його зазначити, що запечатану книгу неможливо зрозуміти, бо вона запечатана. Потім можна було б узяти ту запечатану книгу й дати комусь із отари, яка контролюється й оскоплена тим просвітленим, а отара, що призвичаїлася харчуватися богословськими стравами з байок, відмовилася б застосувати запечатану книгу, бо вона добре знає, що вирішувати, що є істина, призначено лише тим, хто входить до богословського Синедріону.

'Зупиніться й дивуйтеся, кричіть та волайте; вони сп'янілі, але не від вина; хитаються, але не від міцного напою. Бо Господь вилив на вас дух глибокого сну й замкнув ваші очі; пророків і ваших правителів, провидців, він покрив. І все видіння стало для вас, як слова книги, що запечатана, яку дають тому, хто вчений, кажучи: прочитай це, благаю тебе; а він каже: я не вчений.'

'Тому говорить Господь: Оскільки цей народ наближається до Мене своїми устами і своїми губами шанує Мене, але серце своє віддалив далеко від Мене, і страх їхній переді Мною навчений людським приписом; тому, ось, Я приступлю чинити дивовижне діло — диво: загине мудрість їхніх мудрих, а розуміння їхніх розсудливих сховається. Горе тим, що глибоко ховають свою раду від Господа, і їхні вчинки в темряві, і вони кажуть: Хто нас бачить, і хто нас знає? Авжеж, ваша перевернутість буде вважатися, як гончарська глина; хіба скаже твориво про Того, Хто його зробив: Він мене не зробив? або хіба скаже зліплене про Того, Хто його зліпив: Він не мав розуму?'

Кожне слово цього сповниться. Є такі, що не смиряють свої серця перед Богом і не хочуть ходити праведно. Вони приховують свої справжні наміри і перебувають у спільності з падшим ангелом, який любить і чинить брехню. Ворог навіває дух на людей, яких він може використати, щоб обманути тих, хто частково перебуває в темряві. Дехто проймається панівною темрявою і відкидає істину заради омани. День, вказаний пророцтвом, настав. Ісуса Христа не розуміють. Для них Ісус Христос — байка. На цьому етапі історії землі багато хто поводить ся, мов п'яні. 'Зупиніться й дивуйтеся; вигукуйте й кричіть; вони сп'янілі, але не від вина; хитаються, але не від міцного напою. Бо Господь вилив на вас дух глибокого сну і закрив ваші очі. Пророків і ваших начальників, видців, Він покрив.' Духовне сп'яніння охопило багатьох, хто вважає, що вони є народом, який буде звеличений. Їхня релігійна віра саме така, як зображено в цьому Писанні. Під його впливом вони не можуть ходити прямо. У своїх діях вони роблять криві стежки. То один, то інший, вони хитаються туди й назад. Господь дивиться на них із великим жалем. Шляху істини вони не пізнали. Вони — вчені хитруни, а ті, хто міг і повинен був допомогти завдяки ясному духовному зору, самі обмануті й підтримують лиху справу.

Події останніх днів невдовзі остаточно визначаться. Коли ці спіритичні омани буде викрито як те, чим вони є насправді — таємні дії злих духів, — ті, хто брав у них участь, стануть немов люди, що втратили розум.

'Тому говорить Господь: Оскільки цей народ наближається до Мене своїми устами і своїми губами шанує Мене, але серце їхнє далеко відступило від Мене, а страх їхній переді Мною — навчений настановою людською, тому, ось, Я приступлю чинити

дивовижну справу серед цього народу, — дивовижну справу й диво, — і мудрість їхніх мудреців загине, а розуміння їхніх розсудливих сховається. Горе тим, що глибоко ховають свою раду від Господа, і діла їхні в темряві, і вони кажуть: хто нас бачить, і хто нас знає? Воістину, ваше перевертання речей буде вважатися за гончарську глину; бо чи скаже виріб про того, хто його зробив: Він не створив мене? або чи скаже те, що сформоване, про того, хто його сформував: Він не мав розуміння?'

Мені було показано, що в нашому досвіді ми вже стикалися і нині стикаємося саме з таким станом речей. Люди, які мали велике світло і чудові привілеї, повірили словам керівників, що вважають себе мудрими, які були щедро обдаровані й благословенні Господом, але вивели себе з Божих рук і стали в ряди ворога. Світ буде затоплений правдоподібними оманами. Один людський розум, прийнявши ці омани, впливатиме на інші людські розуми, які перетворюють дорогоцінні свідчення Божої істини на неправду. Ці люди будуть обмануті занепалими ангелами, тоді як мали б стояти вірними сторожами, пильнуючи за душами, як ті, що мусять дати звіт. Вони склали зброю своєї боротьби і прислухалися до звабливих духів. Вони зводять нанівець Божу пораду і відкидають Його попередження та докори, і безперечно на боці Сатани, прислухаючись до звабливих духів і вчення демонів.

Духовне сп'яніння нині охопило людей, які не мали б хитатися, немов ті, що перебувають під впливом міцного напою. Злочини та порушення, шахрайство, обман і нечесні оборудки наповнюють світ — згідно з ученням лідера, який повстав у небесних дворах.

"Історія має повторитися. Я могла б вказати, що буде у близькому майбутньому, але ще не час. Образи померлих з'являться через підступний задум Сатани, і багато хто приєднається до того, хто любить і чинить неправду. Я застерігаю наш народ, що просто серед нас дехто відступить від віри, дослухатиметься до звабливих духів та вчень демонів, і через них про істину говоритимуть зле." Battle Creek Letters, 123-125.

Перший розділ книги Даниїла, що представляє звістку першого ангела чотирнадцятого розділу Об'явлення, узгоджується з початком історії звіра із землі. Перший, другий і третій розділи книги Даниїла, які представляють звістки всіх трьох ангелів у чотирнадцятому розділі Об'явлення, узгоджуються з кінцем Сполучених Штатів. Навуходоносор представляє історію першого ангела і першого розділу книги Даниїла. Валтасар представляє історію третього ангела і перших трьох розділів книги Даниїла.

«Останньому правителеві Вавилону — як у прообразі щодо його першого — було винесено вирок Божественного Сторожа: „О царю,... тобі сказано; Царство відступило від тебе“. Даниїла 4:31». Prophets and Kings, 533.

Ми продовжимо наше дослідження про Навуходоносора і Валтасара у наступній статті.

Валтасар, приголомшений цим виявом Божої сили, який показував, що в них був свідок, хоч вони того не знали, мав великі нагоди пізнати діла живого Бога, Його силу і чинити Його волю. Він був удостоєний великого світла. Його дід, Навуходоносор, був

застережений щодо небезпеки забути Бога і прославляти самого себе. Валтасар знав про його вигнання з людського суспільства і про його перебування серед польових звірів; і ці факти, які мали б стати для нього уроком, він знехтував, ніби цього ніколи не було; і далі повторював гріхи свого діда. Він насмілився чинити злочини, які накликали Божі суди на Навуходоносора. Його було засуджено не лише за те, що він сам чинив зло, але й за те, що не скористався нагодами й здібностями, які, якби їх розвинути, дали б йому змогу жити праведно. Свідчення для служителів, 436.